

Filmnapok Szegeden, Szabadkán

A magyar és a jugoszláv filmművész szövetség által rendezett jugoszláv filmnapok alkalmából tegnap, pénteken délelőtt, a Szabadság Filmszínházban zártkörű vetítéssel tekinthette meg a Szegedre érkezett 30 tagú jugoszláv filmdelegáció a *Déryné, hol van?* és a *Ha megjön József* című magyar produkciókat.

A filmnapok esti, ünnepi megnyitójára Szegedre érkezett a magyar filmrendezők egy csoportja is, köztük *Kézdi Kovács Zsolt* és *Maár Gyula*. A vetítésen *dr. Vito-mir Gasparovics*, a JSZSZK budapesti nagykövete és felesége is részt vett. *Hofge-sang Péter*, a népfront Szeged városi bizottságának elnöke megnyitójában méltatta a jugoszláv filmművészet eredményeit. *Tóth Attila*, a Magyar Filmművész Szövetség ügyvezető titkára köszöntötte a jugoszláv vendégeket, köztük *Veljko Bulajic*, *Miomir-Miki Stamenkovic* és *France Stiglic* rendezőket. Ezután a Szarajevói merénylet című új jugoszláv alkotást tekinthették meg a nézők. A vetítést *szakmai vita* követte.

A jugoszláv filmnapok folytatásaként ma, szombaton és holnap, vasárnap magyar filmnapokat rendeznek Szabadkán. A magyar filmdelegáció délelőtt szakmai vetítésen és vitán vesz részt. Este a Bekötött szemmel című magyar filmet láthatja a szabadkai közönség. Az esemény záróakkordjaként vasárnap szakmai tanácskozást rendeznek.

Pártmunka és munkásművelődés

Hosszú távra szóló feladatokat ad a párt-szervezeteknek a köz-művelődési párttáborozat. S noha gazdasági, szervezeti teendőink is jócskán gazdának a következő hónapokban, ezek sem terelhetik el figyelmünket a kulturális munkáról. Érvényes ez az üzemi párt-szervezetekre is, hiszen a közművelődés előterében álló munkásművelődés fejlesztése közvetlenül kapcsolódik tevékenységük körükhöz. Az odafigyelésre, a rendszeres törődésre kötelezi őket a XI. kongresszus határozata is, mely kimondja: „Fordítsunk különös gondot a munkássztyály tudatának gazdagítására, kultúrálódására.”

A párt-szervezetek elsősorban akkor szolgálhatják a munkásművelődést, ha következetesen hirdetik és magyarázzák fontosságát, a társadalompolitikai és a gazdasági célok megvalósításával való szoros összefüggését. S erre most különösen szükség van, hiszen régi feladatunk, hogy az új feladatok láttán elfeledkezünk a régebben megfogalmazottakról; már kevésbé érezzük fontosnak azokat. Holott az új ötéves tervben megjelölt gazdasági feladatok kifejezetten igénylik a dolgozók szakképzettségének, tudásának fokozását, a készséget az önművelésre. Lényeges feltétele ez annak is, hogy előbbre lehessen lépni az üzemi demokrácia tartalmi elmélyítésében. A szocialista életmód elterjesztése, a közösségi szemlélet és magartás erősítése ugyancsak közvetlenül összefügg a művelődés iránti igény felkel-

tésével és növelésével. A pártpolitikai munka előterében álló feladatait az üzemi párt-szervezetek tehát csak akkor tudják jól megoldani, ha közben nem szorul háttérbe a munkásművelődés fejlesztése, s az erre irányuló fáradozást szervesen beillesztik a mindennapi tevékenység egészébe.

Természetesen ezután sem a párt-szervezeteknek kell közvetlenül foglalkozniuk a szakmai és az általános műveltség fejlesztésével. (A politikai műveltség bővítése jórészt közvetlenül rájuk hárul, ez azonban már „begyakorlott” része a pártmunkának.) Elsősorban a helyi tevékenység fő irányát szükséges meghatározniuk, gondoskodva az erők összehangolásáról, összefogásáról. Régi tapasztalat, hogy a szakszervezet, az ifjúsági szövetség, az üzem művelődési intézményei, a gazdasági vezetés akkor képesek a lépést egyeztetve és hatékonyan cselekedni a munkások műveltségének fokozásáért, ha a párt-szervezet igényli ezt, segítséget nyújt hozzá és ellenőrzi.

A mindennapi tapasztalatok és tudományos felmérések egyaránt igazolják, hogy a munkásművelődés térképén akadnak még úgynevezett „fehér foltok” (elegendő utáni a bejárók, a segédmunkások, az üzemi termelésbe most bekapcsolódó nők, a munkásszálláson lakók műveltségének hézagaira). Sok dicséretes törekvés született már e „fehér foltok” eltüntetésére, s ez a buzgalom a jövőben sem lankad-

hat. A legfőbb figyelmet azonban a párt-szervezeteknek mégsem erre a területre, hanem a munkásság törzsgárdájának, alapvető magjának további művelődésére célszerű fordítaniuk. A termelés szükségletei, mint társadalompolitikai céljaink. Amellett az energiák hasznosításának is ez a leggyümölcsözőbb módja, mert ha munkásság fő rétegeiben tovább erősödik a művelődés becsülete, akkor ők szinte automatikusan magukkal ragadják az elmaradottabbakat is. Ezért ajánlható, hogy a párt-szervezetek elsősorban a törzsgárda művelődését kísérjék figyelemmel, erre összpontosítsák erőfeszítéseiket.

Különösen hasznos, ha ebben a tekintetben is még jobban építenek a szocialista brigádok mozgalmára, amelyeket méltán nevezhetünk a munkásművelődési célok legfontosabb, legkövetkezetesebb hordozójának. Az alapszervezeti vezetőség és a pártcsoport megfontolt tanácsai, a brigádokban dolgozó párttagok személyes példája nagyban hozzájárulhatnak ahhoz, hogy e közösségek kulturális vállalásai ne a „felsőbbbőségnek” szóló formális felajánlások legyenek, hanem álljanak összhangban az adott üzem valóságos szükségleteivel, az egyes brigádok és azok tagjainak műveltségi állapotával, szakmai perspektíváival, közéleti feladataival és érdeklődési körével. A párt-szervezet sokat segíthet abban — tanáccsal, bírálattal, az érdeklődés felkeltésével, a szükségletek tudatosításával — hogy a brigádok ne bejegyzésre alkalmas eseményeket és rendezvényeket szóló belépő jegyeket gyűjtsenek a brigádnapló és a majdani értékelés számára, hanem dolgozzák ki tagjaik kulturális fejlődésének gyakorlati programját. Olyan programot, amely mindenki számára a saját személységének fejlődéséhez leghasznosabbat ajánlja. Az ilyen vállalkozásokra azután jól érvényesülhetnek a művelődés olyan közösségi formái — brigádklub, fórum, a brigád önképző köre stb. — amelyek ugyancsak nagyon eredményesek a párt-szervezet támogatására.

A munkásság magának, törzsgárdájának művelődését előmozdítani az idei pártpolitikai munkának is előterében álló feladata. Az ötéves terv eredményes megvalósításában éppoly kevéssé nélkülözhető ez, mint az üzemi demokráciának a munkássztyály vezető szerepének további erősítésében.

Gyenes László

A népi ellenőrzés vizsgálatai

Dr. Dabronaki Gyula államtitkár tájékoztatója

Az elmúlt évben a takarékosággal összefüggő vizsgálatok álltak a népi ellenőrök munkájának előterében, s elkövetkező feladataik is elsősorban azt célozzák, hogy miképp segíthetnek elő még jobban a gazdaság előtt álló feladatok végrehajtását, a lakosság érdekeinek érvényesítését — erről tájékoztatta pénteken az újságírókat dr. Dabronaki Gyula államtitkár, a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság elnöke. Az 1975-ös tevékenység értékelése kapcsán hangsúlyozta, hogy egyebek között a műszaki fejlesztési alapok felhasználásáról, az anyaggyártáskor, a termékek minőségéről, a gyártási hulladékok hasznosításáról meg-szívlelendő tapasztalatokat, vizsgálati eredményeket tártak az illetékesek elé.

Célirányosság, a gazdasági-szellemi potenciál lehetőségeinek maximális érvényesítése, a lakossági szolgáltatások ellenőrzése jellemzi a KNEB idei első félévi országos vizsgálatát is. Hazánkban egyre növekszik az olaj és általában a folyékony üzemanyagok felhasználása. A világszerte ismert, hogy különösen nagy veszteség az olaj, amely a folyékony üzemanyagok felhasználása, a folyékony üzemanyagokkal való takarékos gazdálkodás körülményeit igyekszik feltárni. Szemügyre veszik például, hogy az egyes főhatóságok és az ágazatokhoz tartozó gazdálkodó szervek milyen intézkedéseket tettek a felsorolt üzemanyagok takarékos felhasználására, a fűrészt olaj begyűjtésére és haszno-

sítására. Nagy figyelmet szentelnek majd arra is, hogy az országos, a helyi és a vállalati gép- és gépjárműjavító bázisok megfelelően felkészültek-e a gépjárművek, erő- és munkagépek üzemanyag-túlfogyasztását előidéző műszaki hibák kiküszöbölésére.

Milyen tényezők akadályozzák az alkalmazott, illetve fejlesztési jellegű kutatások eredményeinek gyakorlati hasznosítását? — ez is nagy figyelmet érdemlő vizsgálati téma. Az eddigi tapasztalatok ugyanis azt tanúsították, hogy egyrészt a kutatások eredményei sok esetben nem, vagy csak részlegesen hasznosulnak a gyakorlatban, másrészt a megbízást adó szervek megbízásuk előkészítésekor nem járnak el körültekintően, s emiatt — és más okokból — az eredményesen lezárt kutatások tapasztalatait gyakran kihasználatlanul maradnak, illetve alkalmazásuk elhúzódik. Az állategészségügy jelenlegi helyzetének, elsősorban a mezőgazdasági nagyüzemek állatállományának egészségügyi ellátásának vizsgálata szintén országos figyelmet érdemel. A népi ellenőrök arra kívánnak választ kapni, milyen módon fokozható az állategészségügyi munka hatékonysága, s az állategészségügyi szolgálat jelenlegi szervezeti és technikai felszereltsége megfelel-e a nagyüzemi feltételeknek, s kielégítő-e a győv-szerrelátottság. Ez a kérdés különösen azért fontos, mert az állami és a mezőgazdasági nagyüzemek eddigi — igen jelentős — pénzeszközök,

igénylő — erőfeszítései nem hozták meg a várt eredményeket. Megvizsgálják azt is, hogy az áruszállítások hogyan befolyásolják a lakosság folyamatos ellátását egyes élelmiszerekből, s különös figyelmet fordítanak a kisebb boltok ellátására. Az általános és középiskolák tanévkezdésre való felkészülését illetően megvizsgálják, hogy az iskolák mit tesznek a zavartalan oktató-nevelőmunka tárgyi és személyi feltételeinek biztosítására.

A könnyűipar bővíti a termelést

A Könnyűipari Minisztérium pénteken igazgatói értekezletet tartott Budapesten, a Vasas-székházban.

Keserő Jánosné miniszter bevezetőjében megállapította, hogy a negyedik ötéves terv során a dolgozók törekvései, versenymozgalmai, a nagyobb ütemű fejlesztések, rekonstrukciók eredményeként lényegesen javult a lakosság árueellátása, és növekedett az export. Az ötödik ötéves terv időszakában magasabb szintű vezetéssel, szervezeten belül, hatékonyabb gazdálkodással évente átlagosan 5,5–6 százalékkal kell bővíteni a termelést. A létszám várható további csökkenése ellenére a ter-

méktöbbletnek mintegy 40 százalékát a meglévő gépeken, a rendelkezésre álló kapacitásokkal, illetve azok jobb kihasználásával kell előállítani, a többlet 60 százalékát pedig újabb beruházások és rekonstrukciók útján.

A tovább javuló belföldi ellátás mellett az ágazat szocialista exportja 34–36 százalékkal, a tőkés szállításokat pedig 100 százalékkal növelik. Az ekkövetkező öt évben központi és vállalati forrásokból a könnyűipar mintegy 30–31 milliárd forintot, ebből az idén mintegy 6–6,5 milliárd forintot — fordít beruházásokra.

Az V. ötéves terv adataiból

